

Czwartek, 28 listopada 2019 r.

P9_TA(2019)0080

Przystąpienie UE do konwencji stambulskiej i inne środki przeciwdziałania przemocy ze względu na płeć

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 28 listopada 2019 r. w sprawie przystąpienia UE do konwencji stambulskiej i innych środków przeciwdziałania przemocy ze względu na płeć (2019/2855(RSP))

(2021/C 232/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej (TUE), Traktat o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) oraz Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając Konwencję Rady Europy w sprawie zapobiegania i zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, otwartą do podpisu w dniu 11 maja 2011 r. w Stambule (zwaną dalej „konwencją stambulską”),
- uwzględniając deklarację pekińską i pekińską platformę działania, przyjęte podczas czwartej Światowej Konferencji w sprawie Kobiet w dniu 15 września 1995 r., oraz późniejsze dokumenty końcowe przyjęte na posiedzeniach specjalnych Organizacji Narodów Zjednoczonych Pekin + 5 (2005 r.), Pekin + 15 (2010 r.) i Pekin + 20 (2015 r.),
- uwzględniając postanowienia instrumentów prawnych ONZ dotyczących praw człowieka, a w szczególności praw kobiet,
- uwzględniając wniosek dotyczący decyzji Rady z 4 marca 2016 r. (COM(2016)0109),
- uwzględniając decyzję Rady (UE) 2017/865 z dnia 11 maja 2017 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej w odniesieniu do spraw związanych ze współpracą wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych ⁽¹⁾,
- uwzględniając decyzję Rady (UE) 2017/866 z dnia 11 maja 2017 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej w odniesieniu do azylu i zasady non-refoulement ⁽²⁾,
- uwzględniając Konwencję wiedeńską o prawie traktatów z dnia 23 maja 1969 r., w szczególności jej art. 26 i 27,
- uwzględniając odnośne orzecznictwo Europejskiego Trybunału Praw Człowieka,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/29/UE z dnia 25 października 2012 r. ustanawiającą normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw oraz zastępującą decyzję ramową Rady 2001/220/WSiSW ⁽³⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/99/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie europejskiego nakazu ochrony ⁽⁴⁾ oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 606/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie wzajemnego uznawania środków ochrony w sprawach cywilnych ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 131 z 20.5.2017, s. 11.

⁽²⁾ Dz.U. L 131 z 20.5.2017, s. 13.

⁽³⁾ Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 57.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 338 z 21.12.2011, s. 2.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 181 z 29.6.2013, s. 4.

Czwartek, 28 listopada 2019 r.

- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/36/UE z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu oraz ochrony ofiar, zastępującą decyzję ramową Rady 2002/629/JHA ⁽⁶⁾, oraz dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/93/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej, zastępującą decyzję ramową Rady 2004/68/JHA ⁽⁷⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy ⁽⁸⁾ oraz dyrektywę Rady 2004/113/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. wprowadzającą w życie zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług ⁽⁹⁾, która określa i potępia molestowanie i molestowanie seksualne;
- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 4 kwietnia 2019 r. w sprawie zasięgnięcia opinii Trybunału Sprawiedliwości w kwestii zgodności z traktatami wniosków o przystąpienie Unii Europejskiej do Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej oraz procedury tego przystąpienia ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 11 września 2018 r. w sprawie środków na rzecz zapobiegania mobbingowi i molestowaniu seksualnemu w pracy, przestrzeni publicznej i życiu politycznym w UE, a także zwalczania tych zjawisk ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 października 2017 r. w sprawie przeciwdziałania molestowaniu i wykorzystywaniu seksualnemu w UE ⁽¹²⁾,
- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 12 września 2017 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (COM(2016)0109 – 2016/0062(NLE)) ⁽¹³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 czerwca 2015 r. w sprawie strategii UE na rzecz równości kobiet i mężczyzn w okresie po 2015 r. ⁽¹⁴⁾,
- uwzględniając Wytyczne UE z dnia 8 grudnia 2008 r. w sprawie aktów przemocy wobec kobiet i zwalczania wszelkich form dyskryminacji kobiet,
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 3 grudnia 2015 r. zatytułowany „Strategic engagement for gender equality 2016–2019” [Strategiczne zaangażowanie na rzecz równouprawnienia płci w latach 2016–2019] (SWD(2015)0278),
- uwzględniając sprawozdanie Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA) z marca 2014 r. zatytułowane „Violence against women: an EU-wide survey” [Przemoc wobec kobiet: ankieta ogólnounijna],
- uwzględniając opinię Komisji Weneckiej z dnia 14 października 2019 r. w sprawie Armenii, dotyczącą konstytucyjnych skutków ratyfikacji Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej,
- uwzględniając decyzję ramową Rady 2008/913/WSiSW z dnia 28 listopada 2008 r. w sprawie zwalczania pewnych form i przejawów rasizmu i ksenofobii za pomocą środków prawnokarnych ⁽¹⁵⁾,
- uwzględniając art. 132 ust. 2 Regulaminu,

⁽⁶⁾ Dz.U. L 101 z 15.4.2011, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 335 z 17.12.2011, s. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 204 z 26.7.2006, s. 23.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 373 z 21.12.2004, s. 37.

⁽¹⁰⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2019)0357.

⁽¹¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0331.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 346 z 27.9.2018, s. 192.

⁽¹³⁾ Dz.U. C 337 z 20.9.2018, s. 167.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. C 407 z 4.11.2016, s. 2.

⁽¹⁵⁾ Dz.U. L 328 z 6.12.2008, s. 55.

Czwartek, 28 listopada 2019 r.

- A. mając na uwadze, że równouprawnienie płci jest podstawową wartością UE; mając na uwadze, że prawo do równego traktowania i niedyskryminacji stanowi prawo podstawowe zapisane w traktatach oraz w karcie praw podstawowych oraz że należy zapewnić jego pełne poszanowanie;
- B. mając na uwadze, że zgodnie ze wskaźnikiem równouprawnienia płci Europejskiego Instytutu ds. Równości Kobiet i Mężczyzn (EIGE) żadne z państw UE nie osiągnęło dotychczas pełnej równości kobiet i mężczyzn; mając na uwadze, że warunkiem osiągnięcia tego celu jest wyeliminowanie przemocy ze względu na płeć;
- C. mając na uwadze, że zwalczanie przemocy ze względu na płeć jest jednym z priorytetów strategicznego zaangażowania UE na rzecz równouprawnienia płci w latach 2016–2019;
- D. mając na uwadze, że zgodnie z definicją w konwencji stambulskiej „przemoc wobec kobiet” rozumie się jako naruszenie praw człowieka i formę dyskryminacji kobiet i oznacza wszelkie akty przemocy ze względu na płeć, które powodują lub mogą prowadzić do fizycznej, seksualnej, psychologicznej lub ekonomicznej szkody lub cierpienia kobiet, w tym również groźby takich aktów, przymus lub arbitralne pozbawianie wolności, zarówno w życiu publicznym, jak i prywatnym;
- E. mając na uwadze, że pojęcie „kobietobójstwo” zostało zdefiniowane w mechanizmie monitorowania konwencji z Belém do Pará jako „gwałtowna śmierć poniesiona przez kobietę ze względu na płeć, w kontekście stosunków rodzinnych, partnerskich lub jakichkolwiek innych stosunków interpersonalnych oraz w społeczności, zadana przez inną osobę lub spowodowana bądź tolerowana przez państwo lub jego funkcjonariuszy poprzez działanie lub zaniechanie działania”⁽¹⁶⁾;
- F. mając na uwadze, że zgodnie z treścią konwencji stambulskiej wszystkie jej postanowienia, zwłaszcza rozwiązania chroniące prawa ofiar, będą zapewnione „bez jakiegokolwiek dyskryminacji ze względu na: płeć, płeć społeczno-kulturową, rasę, kolor skóry, język, religię, poglądy polityczne i inne, pochodzenie narodowe lub społeczne, przynależność do mniejszości narodowej, sytuację majątkową, urodzenie, orientację seksualną, tożsamość płciową, wiek, stan zdrowia, niepełnosprawność, stan cywilny, status uchodźcy, migranta lub inny”;
- G. mając na uwadze, że przemoc wobec kobiet i przemoc ze względu na płeć, zarówno fizyczna, jak i psychologiczna, jest szeroko rozpowszechniona i dotyka kobiety na wszystkich szczeblach społecznych, niezależnie od wieku, wykształcenia, dochodów, pozycji społecznej czy kraju pochodzenia lub zamieszkania;
- H. mając na uwadze, że przemoc wobec kobiet jest zarówno przyczyną, jak i skutkiem nierówności strukturalnych doświadczanych przez kobiety w wielu aspektach życia – w pracy, opiece zdrowotnej, dostępie do zasobów finansowych, władzy i wiedzy, a także przy zarządzaniu prywatnym czasem; mając na uwadze, że zwalczanie przemocy ze względu na płeć wymaga zrozumienia jej przyczyn i czynników sprzyjających;
- I. mając na uwadze, że przy próbach tłumaczenia częstotliwości występowania przemocy wobec kobiet w naszych społeczeństwach ważne jest uwzględnienie przemocy strukturalnej lub instytucjonalnej, którą można zdefiniować jako podporządkowanie kobiet w życiu gospodarczym, społecznym i politycznym;
- J. mając na uwadze, że z powodu różnic w polityce i ustawodawstwie państw członkowskich kobiety w UE nie są w jednakowym stopniu chronione przed przemocą ze względu na płeć;
- K. mając na uwadze, że systemy sądownicze często nie zapewniają kobietom wystarczającego wsparcia; mając na uwadze, że w wielu przypadkach ofiara może być narażona na poniżające uwagi ze strony funkcjonariuszy organów ścigania lub znajduje się w sytuacji zależności, co zwiększa jej strach przed zgłoszeniem doświadczanej przemocy;
- L. mając na uwadze, że w obecnej dekadzie w Europie i na świecie obserwuje się wyraźny i zorganizowany atak na równość płci i prawa kobiet, w tym prawa i zdrowie reprodukcyjne i seksualne;

⁽¹⁶⁾ <https://www.oas.org/es/mesecvi/docs/DeclaracionFemicidio-EN.pdf>

Czwartek, 28 listopada 2019 r.

- M. mając na uwadze, że w badaniu FRA z 2014 r. stwierdzono, że jedna trzecia wszystkich kobiet w Europie doświadczyła przemocy fizycznej lub przemocy seksualnej co najmniej raz od ukończenia 15. roku życia, 55 % kobiet doświadczyło przynajmniej jednej formy molestowania seksualnego, 11 % doświadczyło molestowania w internecie, jedna na 20 kobiet (5 %) została zgwałcona, a więcej niż jedna na 10 padła ofiarą przemocy seksualnej z użyciem siły; mając na uwadze, że w wielu państwach członkowskich ponad połowa ofiar kobietobójstwa ginie z rąk partnera, krewnego lub członka rodziny; mając na uwadze, że jedynie 14 % ofiar zgłosiło policji najpoważniejsze przypadki doświadczonej przemocy domowej, a przypadki przemocy doświadczonej od osób obcych zgłosiło tylko 13 % ofiar, co oznacza niski poziom zgłaszania; mając na uwadze, że ruch #metoo rozwijający się w ostatnich latach zachęcił kobiety i dziewczęta do zgłaszania przypadków wykorzystywania, przemocy i molestowania;
- N. mając na uwadze, że w UE nadal utrzymują się współczesne formy niewolnictwa i handlu ludźmi, którego ofiarami są głównie kobiety; mając na uwadze, że 71 % wszystkich ofiar handlu ludźmi na świecie to kobiety i dziewczęta, a trzy czwarte tych kobiet i dziewcząt jest wykorzystywane seksualnie⁽¹⁷⁾;
- O. mając na uwadze, że przemoc i prześladowanie w internecie często ma konsekwencje fizyczne i wiąże się poważnym ryzykiem wywołania przemocy fizycznej przez zachęcanie użytkowników internetowych do naśladowania aktów przemocy i prześladowania, o których czytali, i do popełniania takich czynów;
- P. mając na uwadze, że niektóre grupy kobiet i dziewcząt, takie jak migrantki, uchodźczynie, azylantki, kobiety i dziewczęta niepełnosprawne, kobiety LGBTI i kobiety romskie, narażone są na złożone i wielorakie formy dyskryminacji, w związku z czym znajdują się w jeszcze trudniejszej sytuacji, jeżeli chodzi o ryzyko przemocy ze względu na płeć, mają utrudniony dostęp do wymiaru sprawiedliwości oraz usług wsparcia i ochrony, a także nie mogą korzystać z przysługujących im praw podstawowych;
- Q. mając na uwadze, że kobiety będące ofiarami przemocy ze względu na płeć oraz ich dzieci często wymagają szczególnego wsparcia i szczególnej ochrony ze względu na występujące w przypadku takiej przemocy wysokie ryzyko ponownej wiktyimizacji, zastraszania i odwetu;
- R. mając na uwadze, że przemoc ze względu na płeć narusza prawa człowieka, stabilność społeczną i bezpieczeństwo społeczne, a także ma szkodliwy wpływ na zdrowie publiczne, wykształcenie i możliwości zatrudnienia kobiet oraz perspektywy dla dobrobytu i rozwoju dzieci i społeczności;
- S. mając na uwadze, że narażenie na przemoc fizyczną, seksualną lub psychiczną i niegodziwe traktowanie ma poważny wpływ na ofiary, co może być przyczyną trwałych szkód fizycznych, seksualnych, emocjonalnych lub psychicznych, a także szkód ekonomicznych i finansowych;
- T. mając na uwadze, że wciąż mamy do czynienia ze zjawiskiem bezkarności sprawców przestępstw przeciwko kobietom, którą należy wyeliminować poprzez zadbanie o to, by sprawcy byli ścigani, a kobiety i dziewczęta będące ofiarami przemocy otrzymywały odpowiednie wsparcie i zrozumienie ze strony wymiaru sprawiedliwości; mając na uwadze, że podstawowe znaczenie ma zapewnienie szkoleń dla osób zajmujących się zwalczaniem przemocy wobec kobiet, takich jak funkcjonariusze organów ścigania, sędziowie lub osoby odpowiedzialne za wyznaczanie kierunków polityki;
- U. mając na uwadze, że UE we współpracy ze swoimi państwami członkowskimi musi podjąć wszelkie niezbędne środki, by promować i chronić prawo wszystkich kobiet i dziewcząt do życia wolnego od przemocy, zarówno w sferze publicznej, jak i prywatnej;
- V. mając na uwadze, że po ośmiu latach od zatwierdzenia konwencja stambulska nie została jeszcze ratyfikowana przez wszystkie państwa członkowskie ani przez UE;
1. potępia wszelkie formy przemocy ze względu na płeć i wyraża ubolewanie, że kobiety i dziewczęta są nadal narażone na przemoc psychiczną, fizyczną, seksualną i ekonomiczną, w tym przemoc domową, molestowanie seksualne, cyberprzemoc, uporczywe nękanie, gwałt, wczesne i przymusowe zamążpójście, okaleczanie żeńskich narządów płciowych, przestępstwa popełniane w imię tzw. „honoru”, przymusową aborcję, przymusową sterylizację, wykorzystywanie seksualne, handel ludźmi i inne formy przemocy, które stanowią poważne naruszenie ich praw człowieka i godności; jest głęboko zaniepokojony zjawiskiem kobietobójstwa w Europie, które stanowi najbardziej skrajną formę przemocy wobec kobiet;

(17) <https://www.un.org/en/events/endviolenceday/>

Czwartek, 28 listopada 2019 r.

2. wzywa Radę do pilnego zakończenia procesu ratyfikacji konwencji stambulskiej przez UE na podstawie akcesji w szerokim zakresie bez jakichkolwiek ograniczeń oraz do poparcia ratyfikacji konwencji przez wszystkie państwa członkowskie; wzywa Radę i Komisję do zadbania o pełne włączenie tej konwencji do ram prawnych i politycznych UE; przypomina, że przystąpienie UE do konwencji stambulskiej nie zwalnia państw członkowskich z jej ratyfikacji na szczeblu krajowym; wzywa państwa członkowskie do przyspieszenia negocjacji w sprawie ratyfikacji i wdrożenia konwencji stambulskiej, a w szczególności wzywa Bułgarię, Czechy, Węgry, Łotwę, Litwę, Słowację i Zjednoczone Królestwo, które podpisały konwencję, ale jej nie ratyfikowały, aby uczyniły to niezwłocznie;
3. z całą mocą potępia podejmowane w niektórych państwach członkowskich próby wycofania już podjętych środków w zakresie wdrożenia konwencji stambulskiej i zwalczania przemocy wobec kobiet;
4. wzywa państwa członkowskie, by zapewniły właściwe wdrażanie i egzekwowanie konwencji oraz przeznaczyły odpowiednie zasoby finansowe i kadrowe na zapobieganie i przeciwdziałanie przemocy wobec kobiet i przemocy ze względu na płeć, a także na ochronę ofiar; wzywa państwa członkowskie do uwzględnienia zaleceń Grupy Ekspertów Rady Europy do spraw Przeciwdziałania Przemocy wobec Kobiet i Przemocy Domowej (GREVIO) oraz do poprawy ich ustawodawstwa w celu dostosowania go w większym stopniu do postanowień konwencji stambulskiej;
5. podkreśla, że konwencja stambulska pozostaje standardowym i kluczowym międzynarodowym narzędziem służącym wyplenieniu plagi przemocy ze względu na płeć, gdyż bazuje na całościowym, kompleksowym i skoordynowanym podejściu, którego centralnym punktem są prawa ofiar, dotyka problemów związanych z przemocą wobec kobiet i dziewcząt oraz przemocą ze względu na płeć, w tym przemocą domową, na wielu różnych płaszczyznach, przewiduje takie środki jak zapobieganie przemocy, walka z dyskryminacją, środki prawa karnego w walce z bezkarnością, ochrona i wspieranie ofiar, ochrona dzieci, ochrona azylantek i uchodźczyń, wprowadza procedury oceny ryzyka, przewiduje estymację ryzyka i efektywniejsze gromadzenie danych, a także kampanie i programy informacyjne, w tym we współpracy z krajowymi instytucjami ds. obrony praw człowieka oraz organami działającymi na rzecz równości, organizacjami społeczeństwa obywatelskiego i organizacjami pozarządowymi;
6. potępia ataki na konwencję stambulską i kampanie przeciwko niej oparte na celowej błędnej interpretacji i fałszywym przedstawianiu jej treści opinii publicznej;
7. zdecydowanie potwierdza, że odmowa świadczenia usług w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz związanych z tym praw stanowi formę przemocy wobec kobiet i dziewcząt, oraz podkreśla, że Europejski Trybunał Praw Człowieka kilkakrotnie orzekał, że restrykcyjne prawo aborcyjne i niewdrażanie przepisów narusza prawa kobiet w kontekście praw człowieka;
8. podkreśla, że kampanie informacyjne mające na celu zwalczanie stereotypów płciowych i przemocy patriarchalnej oraz promowanie zerowej tolerancji wobec molestowania i przemocy ze względu na płeć są podstawowymi narzędziami walki z tą formą łamania praw człowieka; uważa, że szersze strategie edukacyjne o profilu antydyskryminacyjnym stanowią kluczowe narzędzie zapobiegania wszelkim formom przemocy, w szczególności przemocy ze względu na płeć, zwłaszcza wśród młodzieży;
9. podkreśla, że aby środki służące zwalczaniu przemocy ze względu na płeć były bardziej skuteczne, powinny im towarzyszyć działania mające na celu promowanie upodmiotowienia i niezależności ekonomicznej kobiet będących ofiarami przemocy;
10. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o zapewnienie odpowiednich szkoleń, procedur i wytycznych uwrażliwiających na kwestię płci, które umieszczą prawa ofiary w centrum uwagi wszystkich specjalistów pracujących z ofiarami aktów przemocy ze względu na płeć, aby uniknąć dyskryminacji, traumatyzacji lub ponownej wiktyimizacji w trakcie postępowań sądowych, medycznych i policyjnych; wzywa do wprowadzenia takich ulepszeń, aby zachęcić do częstszego zgłaszania takich przestępstw;
11. przypomina, że jest zwolennikiem przeznaczenia środków w wysokości 193,6 mln EUR na działania zapobiegające i przeciwdziałające wszelkim formom przemocy ze względu na płeć oraz na wsparcie pełnego wdrożenia konwencji stambulskiej w ramach programu „Prawa i Wartości”, a także podkreśla znaczenie przyznania wystarczających środków finansowych również na szczeblu państw członkowskich;
12. wzywa Komisję, aby w następstwie oceny skutków dokonała przeglądu obowiązującej decyzji ramowej UE w sprawie zwalczania pewnych form i przejawów rasizmu i ksenofobii za pomocą środków prawno-karnych, tak by uwzględniała ona podżeganie do nienawiści ze względu na płeć, orientację seksualną, tożsamość płciową i cechy płciowe;

Czwartek, 28 listopada 2019 r.

13. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia pełnego wdrożenia i egzekwowania już obowiązujących odpowiednich przepisów;
 14. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia lepszej dostępności i porównywalności wysokiej jakości zdezagregowanych danych dotyczących przemocy ze względu na płeć dzięki współpracy z Eurostatem, Europejskim Instytutem ds. Równości Kobiet i Mężczyzn (EIGE) oraz Agencją Praw Podstawowych zgodnie z zobowiązaniami wynikającymi z konwencji w odniesieniu do gromadzenia danych i badań; ponownie wzywa Komisję do utworzenia europejskiego obserwatorium monitorującego przemoc ze względu na płeć w oparciu o dokładne i porównywalne dane (na wzór utworzonego przez EIGE Państwowego Obserwatorium ds. Przemocy wobec Kobiet);
 15. podkreśla, że ustanowienie formalnych procedur zgłaszania przypadków molestowania seksualnego w miejscu pracy oraz przeprowadzenie specjalnych szkoleń i kampanii informacyjnych pełni istotną rolę jako sposób egzekwowania zasady poszanowania godności w miejscu pracy oraz wdrażania podejścia „zero tolerancji” jako normy; uważa, że instytucje europejskie powinny dawać przykład w tym zakresie;
 16. wzywa przewodniczącego Parlamentu Europejskiego, Prezydium i administrację Parlamentu do kontynuowania działań mających na celu zadbanie o to, by Parlament Europejski był miejscem pracy wolnym od molestowania i seksizmu, oraz do wdrożenia następujących środków, zgodnie z postulatami przyjętymi w rezolucji z 2017 r. w sprawie przeciwdziałania molestowaniu i wykorzystywaniu seksualnemu w UE: 1) zlecenie audytu zewnętrznego dwóch istniejących komisji ds. przeciwdziałania molestowaniu w Parlamencie Europejskim oraz publiczne udostępnienie wyników tego audytu; 2) reforma składu organów ds. przeciwdziałania molestowaniu polegająca na włączeniu do nich zewnętrznych ekspertów prawnych, medycznych i terapeutycznych z pełnym prawem głosu; oraz 3) wprowadzenie obowiązkowych szkoleń na temat szacunku i poszanowania godności w miejscu pracy dla wszystkich posłów do PE i wszystkich kategorii pracowników;
 17. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie nowo wybranej przewodniczącej Komisji Europejskiej do dołożenia większych starań w walce z przemocą ze względu na płeć, do lepszego wsparcia ofiar, do priorytetowego potraktowania kwestii przystąpienia UE do konwencji stambulskiej oraz do wykorzystania możliwości, jakie daje traktat, w celu dodania przemocy wobec kobiet do katalogu czynów uznawanych przez UE za przestępstwa;
 18. zwraca się do Komisji, aby w kolejnej europejskiej strategii na rzecz równouprawnienia płci za kwestię priorytetową uznała walkę z przemocą na tle płciowym poprzez włączenie do tej strategii odpowiednich środków politycznych, ustawodawczych i nieustawodawczych;
 19. wzywa Komisję do przedstawienia aktu prawnego w sprawie zapobiegania i przeciwdziałania wszelkim formom przemocy ze względu na płeć, w tym przemocy wobec kobiet i dziewcząt; w związku z tym zobowiązuje się do zbadania wszelkich możliwych środków, w tym dotyczących cyberprzemocy, poprzez skorzystanie z prawa do inicjatywy ustawodawczej przewidzianego w art. 225 TFUE;
 20. wzywa Komisję i Radę do uruchomienia „klauzuli pomostowej”, zapisanej w art. 83 ust. 1 TFUE, w celu włączenia przemocy wobec kobiet i dziewcząt oraz innych form przemocy ze względu na płeć do katalogu czynów uznawanych przez UE za przestępstwa;
 21. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów państw członkowskich oraz Zgromadzeniu Parlamentarnemu Rady Europy.
-